

Ἄργος καὶ Ναύπλιον

ἡ πόλις Ἄργος καὶ τὸ Φρούριον Ναύπλιον

Κάτω Νεχαγιέ

ἡ κωμόπολις Κρανίδι

» ὁ πύργος εἶναι προσκεκωλυμένος εἰς τὸ Διοικητήριον Γαστούνης. Τὸ δὲ φανάρι εἰς τὸ τῆς καριταίνης.

» Τὸ νησίον καὶ ἡ Καλαμάτα ὑπάγονται εἰς τὸ διοικητήριον. Καὶ ἡ κοντζονή μάνη, ἐμλάκικα καὶ ἀνδρούσα εἰς ἄλλα.

Ἐκλαμπρότατε Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης

Ἐπειδὴ εὐαρεστήθη ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις, καὶ ἐζήτησε μέσον τῆς ἐκλαμπρότητός σας, ἀπὸ τὰ Μέλη τῆς Γερουσίας, ὀνόματα ὑποκειμένων, νὰ τὰ διορήσῃ εἰρηνοδήκας, καὶ εἰς τὰ πρωτόκλητα Δικαστήρια, βάλλω ὑπ' ὄφιν σας τὰ κάτωθεν, διὰ τῶν ὁποίων τὴν τιμὴν καὶ ἀξιοῖτητα ἐγγυοῦμαι, καὶ μένω μὲ βαθὺ σέβας τῇ 19 Αὐγούστου 1830 ἐν Ναυπλίῳ.

Ἀθανάσιος Γκριάννης

Χρηστόδουλος τζήνος

Γεώργιος Κωνσταντινόπουλος

Γεώργιος Καλαμογδάτης

Ὁ Δούλος σας
Ἀνδρέας Καλαμογδάτης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Γ.Α.Κ., Ἐκθ. τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας, τ. 3ος (Ἰανουάριος 1830), ἀρ. ἐξ. 815, σ. 24

996

815

Πρὸς τὸ ανεκλ. Δικαστήριον

Ἐλήφθη ἡ τοῦ Ἀνεκκλήτου Δικαστηρίου ὑπ' ἀρ. 43 ἀναφορὰ τῆς 17 Ἰανουαρίου 1830- διευθύνουσ' ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῆς 15 Ἰανουαρίου 1830 παρυσιασθεῖσαν παρὰ τοῦ Σταύρου Νικολάου διὰ τῆς ὁποίας οὗτος διαφιλονεικεῖ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς νομίμου ἰκανότητος τοῦ νὰ μετέρχεται τὴν ἀκυρωτικὴν δικαιοσύνην.

Δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι ὑπάρχουν τοιοῦτοι τρόποι καὶ τοιαῦτα ἐπιχειρήματα.

Δὲν ἀμφιβάλλει ἡ Γραμματεία ὅτι τὸ Ἀνεκκλήτον πρέπει νὰ ἔκαμε τὰς ἀνηκούσας παρατηρήσεις πρὸς τὸν ἀναφερόμενον, ἀναμνησθὲν μάλιστα τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 ἀναφορὰν του. Ἡ Γραμματεία μὴ ἀποτεινομένη πρὸς ὑμᾶς, οἵτινες τὴν ἐννοῆτε, ἀλλὰ πρὸς χειραγωγίαν τοῦ ἐκθέτου τῆς ὀρθείσης ἀναφορᾶς, γράφει τὰς ἐφεξῆς παρατηρήσεις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ἀσφάλεια τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, καὶ ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς ὑποκειμένου εἰς λάθη, ὑπηγόρευσαν διαφόρους βαθμοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐξουσίας, ἥτις ὀφείλει νὰ δικάζη τὰ ἱερὰ ταῦτα δικαιώματα. Ἐντεῦθεν πηγάζει ἡ διαίρεσις τοῦ Πρωτοκλήτου, τοῦ ἐκκλήτου, καὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου. Ἐντεῦθεν πηγάζουν τὰ ποικίλα συστήματα τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν. ἀλλαχοῦ μὲν ἐδιορίσθησαν δύο βαθμοὶ δικαιοδοσίας, πλὴν ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ὁμοιομορφοὶ αἱ δύο ἀποφάσεις, ἢ ἄλλως ἐπιστρέφει ἡ ἀπόφασις εἰς τὸ πρῶτον Δικαστήριον παρ' ἄλλων Δικαστῶν συντιθέμενον, καὶ γίνεται τοῦτο τοσάκις, ὅσάκις τὸ δεύτερον Δικαστήριον δὲν ἐπικυροῖ τοῦ πρώτου τὴν ἀπόφασιν. ἀλλαχοῦ δ' ἐδιορίσθησαν τρεῖς βαθμοὶ δικαιοδοσίας. τοῦ πρωτοκλήτου, τοῦ ἐκκλήτου, καὶ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, καὶ περιπλέον τὸ Ἀκυρωτικόν. Περαιτέρω ἀλλαχοῦ δὲν ὑπάρχουν, εἰμὴ δύο βαθμοί, πλὴν αἱ ὑποθέσεις βραδύνουν τοσοῦτον διὰ τὴν ἐπιθυμητὴν ὠριμότητα, ὥστε οἱ Συνήγοροι συμφωνοῦν κατὰ κληρονομίαν, ἢ προικοδοτοῦν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τῶν πελατῶν, τοὺς ὁποίους ὑπερασπίζονται. Ἀλλαχοῦ ὑπάρχουν Δικαστήρια μὲ διπλοῦν καὶ τριπλοῦν βαθμὸν δικαιοδοσίας, πλὴν ὁ τρίτος βαθμὸς εἶναι τὸ πᾶν. εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον δὲν ὑπάρχει οὔτε διαδοχασία, οὔτε εὐθύνη, καθότι ὅχι μόνον παρενθέτει τὴν ἐξουσίαν του εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις, εἴτε ὠρίμους, εἴτε μὴ, ἀλλὰ καὶ συνεχῶς ὑποχρεοῖ τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον ν' ἀλλάτῃ τὴν κορίαν οὐσίαν τῶν ἰδίων του ἀποφάσεων, καὶ τὸ αὐτὸ Δικαστήριον νὰ καταδικάζῃ εἰς θάνατον τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον πρὸ μικροῦ εἶχεν ἀπολύσει μὲ ἀπόφασιν του. Ἀλλαχοῦ δὲ ὑπάρχει εἰς καὶ μόνος βαθμὸς καταδικάζων εἰς τὸν πάσσαλον ἢ εἰς τὴν χρηματικὴν ζημίαν καὶ τὸν νικῶντα καὶ τὸν νικώμενον. Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουν ὅτι πάντες ζητοῦν τὸν ἀληθῆ δρόμον, πλὴν ὁ μὲν ἐγγίζει τὸν σκοπὸν, ὁ δὲ κρατεῖται ἀπὸ νόσον, καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀσθενείας του ἀπομακρύνεται μᾶλλον ἢ ἥττον.

Ἐὰν προσέξωμεν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τὴν περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς δικαστικῆς διοικήσεως, ἡ ἀπόλαυσις τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Δικαστικῆς ἐξουσίας, εὐρίσκομεν ὅτι ὁ ὀρθὸς λόγος ὁ πρὸ τῶν νόμων ὑπάρξας ὑπαγορεύει τὰ ἐφεξῆς.

1ον ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχουν πλήρεις κώδικες

2ον πλῆθος ἀνδρῶν εἰδημόνων καὶ φρονίμων, διὰ τὰ διάφορα δικαστικὰ ὑπουργήματα.

3ον Βάσεις εἰς τοὺς ὑποψηφίους ἐπισύρουν εἰς τὰ ὑποκείμενά των τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, καὶ ἠθικὴ τοιαύτη ὥστε νὰ τοὺς σέβωνται πραγματικῶς οἱ πολῖται, ὅχι διὰ τὸν πλοῦτον, τὴν γέννησιν, ἢ τὴν ἐπιρροήν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἀρετήν.

4ον διὰ νὰ εἶναι ἀνεξάρτητος ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία ἀπαιτεῖται ἀκόμη νὰ ὑπάρ-

χουν οί ἥρωες τῶν δικαίων καὶ σωφρόνων καὶ πολυμαθεστάτων ἀνδρῶν διὰ νὰ ἀντιταχθῶσιν εἰς τὸ ὑπέρτατον Δικαστήριον.

ὅν Καθὼς ἐξασφαλίζεται τὸ Ἰδιωτικὸν συμφέρον, οὕτω πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ τὸ δημόσιον τουτέστι νὰ μὴ καταπατῶνται, ἢ νὰ ἐφαρμόζονται κακῶς οἱ νόμοι τοῦ ἔθνους, κ' ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις καθὸ παριστάνουσα τὸ ὅλον, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ φύλακα πιστόν, καὶ σοβαρόν, καὶ αὐστηρὸν εἰς τὴν αὐτὴν Δικαστικὴν ἐξουσίαν. ἐπὶ ταύτῃ δὲ τῇ βάσει διὰ νὰ διακηρυχθῇ ἀνεξάρτητος ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία, πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ Δικαστήριον ἀκυρωτικόν, κατὰ τε τὴν οὐσίαν, καὶ κατὰ τὴν μορφήν αὐτοῦ ὅπως τὸ Κράτος καὶ αἱ ἀνάγκαι αὐτοῦ ὑπαγορεύουν.

ὅν ὀφείλει προσέτι ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ εἰς ἕκαστον Δικαστήριον ἓνα εἰδήμονα τῆς νομικῆς φέροντα τὸ πρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ τοὺς νόμους. — ὀφείλει νὰ ἔχῃ καὶ ἓνα ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπου νὰ διαλύωνται τὰ λάθη τῆς τῶν Δικαστῶν καὶ τῶν νόμων, καὶ οὕτω νὰ προνοῇται ἀμφοτέρων ἡ τελειοποιήσις. — ὅπου ἡ πιθανότης τοῦ λάθους εἴν' αἰσθητικότερα, ἐκεῖ ἐπανξάνουν οἱ βαθμοί.

Τὸ βάρος τῆς πιθανότητος ἐξαστάται ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς εὐταξίας τῶν νόμων ὅλον, τῆς τελειότητος αὐτῶν, καὶ ἄλλων αἰτιῶν.

Εἶναι ἐνδεχόμενον τὸ λάθος καὶ εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας ὅθεν ἀφ' ἐνὸς μέρους ἡ ἀνάγκη νὰ λαμβάνουν μέτρας αἱ δίκαι, ἀφ' ἑτέρου τὸ χρέος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν οὐσίαν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, ὑπηγόρευσαν, κ' ἐπλασαν τὸ ἀκυρωτικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον ἄλλοῦ μὲν περιορίζεται εἰς τὸ νὰ θεραπεύῃ τὴν ἀποδειγμένην νόμου τιнос παράβασιν, ὅταν οἱ Κώδικες εἶναι πλήρεις, ἄλλοῦ δὲ εἰς τὸ νὰ θεραπεύῃ καὶ τὴν προφανεστάτην ἀδικίαν παραβαίνουσιν τὸν ἴδιον αὐτὸν ὀρθὸν λόγον.

Δὲν ὑπάρχει τακτικὸν Δικαστικὸν σύστημα, χωρὶς νὰ συνυπάρχῃ καὶ τὸ Ἀκυρωτικὸν σῶμα.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἐν Τροιζῆνι Συνέλευσις, δημοσιεύσασα τὸ ἱερὸν ἀξίωμα τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ Δικαστικοῦ Κλάδου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐπρόλαβε συστήσασα δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας, καὶ ἀνώτερον ἄλλον ἔχοντα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.

Ἐκ τῶν λεχθέντων ἐξάγεται ὅτι εἶναι τῆς φύσεως τοῦ Δικαστικοῦ κλάδου, ἡ ὑπαρξίς ἀκυρωτικῆς Ἀρχῆς. Τοῦτο δὲ εἶναι διατεταγμένον καὶ ἀπὸ νόμον ῥητόν.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις συστήσασα τὸν Δικαστικὸν κλάδον, δὲν διέταξε καὶ τὴν ἀκυρωτικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τὴν διетήρησεν εἰς ἑαυτήν, οὐδὲ τὴν παρεχώρησεν εἰς ἰδιαιτέρον Δικαστήριον. Ἰδοὺ οἱ λόγοι.

1ον Ἐπὶ Τουρκίας σύστημα τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ὑπῆρχεν, ὡς καὶ εἰς τὸ διάστημα ὅλον τῆς Ἐπαναστάσεως. ὁ Δικαστικὸς κλάδος διετάχθη μὲν, πλὴν ἔμεινεν εἰς τὸ Διάταγμα, καὶ δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν ἐκτέλεσιν. τὸ Δικαστικὸν ἄρα σύστημα εἶναι νεοείσακτον.

2 — Οἱ πολιτικοὶ νόμοι εἶναι εἰς τάξιν; ὁ Ἀρμενόπουλος μόνος ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 — Ὑπάρχουν εἰσέτι διαδικασίαι;

4 — Ὑπάρχει συρροὴ ἀνδρῶν εἰδημόνων εἰς τὴν νομικὴν, καὶ μὲ τὴν ἀπαιτούμενην πεῖραν εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον τοῦ νόμου, καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς φύσεως τῶν τύπων, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν;

Ὅσους εὗρεν καὶ ἐνόμισεν ἱκανοὺς διὰ τὴν ἔναρξιν, τοὺς ἐδιόρισεν ἡ Κυβέρνησις. οὗτοι καταβάλλουσι πᾶσαν δύναμιν, πλὴν ὑπάρχει εἰσέτι ἀδυναμία εἰς πολλὰ Πρωτόκλητα Δικαστήρια. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ χειραγωγήσῃ, καὶ νὰ τελειοποιήσῃ βαθμηδὸν τὸν περισπούδαστον τοῦτον κλάδον.

Τὸ χρέος τοῦτο γίνεται ἔτι μᾶλλον ἀισθητικώτερον, ὅταν κανεὶς προσηλώσῃ τὴν προσοχὴν εἰς τὴν θλιβερὰν ἔλλειψιν τῶν Στρατοδύναμιν. Δύο ἢ τρεῖς ἐξ αὐτῶν μόλις ἔχοντες στοιχειώδεις Ἀρχάς, ἄνευ πείρας τῶν Ἑλληνικῶν νόμων, τῆς πηγῆς αὐτῶν, καὶ τῶν πραγμάτων ἀκόμη, πᾶσι ὑπερβαίνειν δύναται νὰ ἀντισταθίσουν; δύο ἢ τρεῖς ἐντελεῖς δύναται νὰ ἐξαρκέσουν εἰς ὅλον τὸ κράτος;

Δὲν ἐδηλοποίησεν ἡ Κυβέρνησις, προσθέτει ὁ Ἐκθέτης τῆς ἀναφορᾶς, ὅτι διέτηρξεν εἰς ἑαυτὴν τὴν ἀκυρωτικὴν δύναμιν.

Ναί, τὴν δύναμιν ταύτην τὴν εἶχε διὰ νὰ τὴν δώσῃ. τὴν ἔδωκεν; ὄχι. ἀνάγκη ἄρα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι διατηρεῖ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διὰ ν' ἀποδοθῇ εἶναι χρεῖα νὰ τὸ δώσῃ εἰς ἄλλους. τίς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε τοιαύτην δύναμιν εἰς ἄλλους;

Ἡ Κυβέρνησις ἐὰν δὲν ἔπραττεν, ὥσπερ ἔπραξεν, ἤθελεν εἶσθαι πολλὰ ἀπρονόητος καθότι δὲν ἠδύνατο νὰ εὗρῃ οὐδένα πολίτην μὲ φῶτα καὶ μὲ συνείδησιν, ὅστις ἠμποροῦσε πρὸς τὸ παρὸν ν' ἀναβῇ εἰς τὸ Ἀνέκκλητον βῆμα ὑπὸ τὴν βαρυτάτην εὐθύνην τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς διορθωτὴς τῶν ἀκουσίων σφαλμάτων του. Πῶς ἠδύνατο τῶντι ἄνθρωπος μὲ συνείδησιν νὰ διῃσχυρίζεται ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σφάλῃ, ἐνῶ κατέχει τὸν δεύτερον τῆς δικαιοδοσίας βαθμόν, καὶ ὄχι τὸν τρίτον, χωρὶς δημοσιευμένον κώδικα τῶν νόμων, χωρὶς διαδικασίαν, χωρὶς δικαστικὴν πρακτικὴν εἰς τὸ Κράτος, χωρὶς μάθησιν νομικῆς ἐκ μέρους τῶν πλειοτέρων, χωρὶς συνηγόρους, χωρὶς δικογράφους, χωρὶς Γραμματεῖς, χωρὶς κλήτορας, χωρὶς μνήμονας, χωρὶς τ' ἀπαιτούμενα πάμπολλα διοικητικὰ καταστήματα, χωρὶς ἀκαδημίας χωρὶς βιβλία;

Μέχρι τοῦδε ἐλάλησα διὰ τὸν ἐκθέτην τῆς ἀναφορᾶς. Κύριοι! ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει τὰ χρέη της. καὶ τὰ ὁποῖα λαμβάνει μέτρα εἶναι παρεπόμενα σκέψεως. ἔχουσα δ' ὑπ' ὄψιν τὴν βαθμικὴν πρόοδον ἐναντίον τῆς ἐλλείψεως τῶν Διαδικασιῶν, ἐσχημάτισεν ἤδη τὸ σχέδιον τοῦ νέου Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου συσταίνει τὸ Ἀκυρωτικὸν Δικαστήριον, τοιοῦτον ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, καὶ τὸ σχῆμα, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ πολιτικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις. Ἐσχημάτισεν ἤδη τὰς 2 διαδικασίας Πολιτικὴν καὶ Ἐγκληματικὴν, καὶ προπαρασκευάζει τακτικὴν συλλογὴν ὅλων τῶν Πολιτικῶν Βυζαντινῶν νόμων.

Ἡ Γραμματεία μὴ θέλουσα νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῶν ἰδεῶν της, αἰτεῖ τὴν συμβουλὴν τῶν συνεργατῶν αὐτῆς. Ἐλαβε τὴν ἄδειαν νὰ πέμψῃ τὰ σχέδια πρὸς τὰ Δικαστήρια, διὰ νὰ ἴδῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις των. καὶ τὸ Ἀνέκκλητον, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη ἤρχισεν ἤδη τοσοῦτον εὐτυχῶς, θέλει νὰ λάβει ἐν τάχει, διὰ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς αὐτά, καὶ νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τὰς παρατηρήσεις του.

Ἐπανερχόμενοι ἐπὶ τὸ προκείμενον τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Πετρούκα εἰς τὸ Σταῦρος Νικολάου δὲν παρουσιάσῃ τίποτ' ἄλλο, ἡ Γραμματεία Σᾶς προσκαλεῖ νὰ ἐπιταχύνετε τὴν ἀναφορὰν Σας, διὰ νὰ ἀντιθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ ἐν τάξει. — Ἐννοεῖται καλῶς, ὅτι ποτὲ δὲν ἐδόξαται ἡ Γραμματεία νὰ ἐπιφέρῃ ἀναβολὴν εἰς τὴν ἀπόφασίν Σας.

Γ.Α.Κ., Ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τοῦ Δικαίου Γραμματείας, τόμ. 10ος (1831), σ. 19-27, ἀριθ. 6249

Ἐξοχώτατε!

Ἦρχισαν νὰ παραπονῶνται καὶ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου. Ὅφειλόν νὰ πείσω τοὺς ἐπικαλεσθέντας τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἐπὶ ματαίῳ ἀγωνίζονται.

— ὅθεν συγχωρήσατέ μοι νὰ κάμω ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις.

Εἶναι ἀφιλονείκητον ὅτι μία καὶ μόνη ἀπόφασις ἐνὸς Δικαστηρίου δὲν εἶναι δίκαιον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀρκοῦσα. ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶν' ἀλάνθαστος· καὶ διὰ τὴν σημαντικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν ὀφείλεται καὶ δεύτερος δικαστὴς διὰ ν' ἀναθεωρήσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρώτου ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν.

Ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων φώτων, καὶ ἐπομένως ἐκ τῆς ἀσφαλείας τῆς χορηγουμένης ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας τοῦ Ναοῦ τούτου, κρέμαται τὸ σύστημα περὶ τῶν διαφόρων βαθμῶν τῆς Δικαστικῆς Δικαιοδοσίας.

Ἀλλ' ὅποταν ὁ τελευταῖος φόρος ἔκρινε τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, δὲν δύναται,

